

Dette indebærer, at de pågældende skatteydere får en højere nominal skattepligtig indkomst, og at fradragene har samme værdi for skatteyderen uanset indkomststørrelse.

For boligsikringsordningens vedkommende vil forslaget, der påregnes at få virkning fra 1. januar 1977, betyde, at man må vurdere, om den således ændrede skattepligtige indkomst bør medføre, at reglerne om boligsikring også søges ændret.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at ændringen først og fremmest har betydning for ejere af ejerboliger. De øvrige fradrag, der omlægges, er især andre private renter, gaver, underholdsbidrag, livsforsikringspræmier og indskud på etableringskonti.

Det har altid været et ønske, at boligsikringsindtægten kom til at svare til ansøgerens bruttoindkomst, så vidt dette har været muligt. Lovforslagets gennemførelse betyder et skridt i denne retning, og lovforslaget vil således harmonere godt med boligsikringslovens intentioner.

Ved overgangen til og under det nye system vil en række boligsikringsmodtagere med samme indkomst som hidtil få en lavere boligsikringsydelse. På den anden side findes der også et betydeligt antal boligsikringsmodtagere (med beskedne fradrag eller hvis boligsikringsydelse udbetales som en procentuel andel af lejen), hvis forhold ikke ændres af den foreslåede ændring af skattelovene.

Det vil ikke være muligt ved justering af satsene at sikre, at boligsikringsmodtageres status ikke ændres som følge af lovændringen, og det vil ikke være hensigtsmæssigt og i øvrigt som nævnt stridende imod ønsket om så vidt muligt at lade bruttoindkomsten være afgørende for boligsikringsydelsen, at fastholde fradragene som fradrag i indkomst i relation til boligsikringsberegningen.

På denne baggrund er der ikke i lovforslaget optaget ændringer som følge heraf. Den mindredgift, som lovforslaget gennemførelse vil medføre, er ikke taget i betragtning ved de økonomiske beregninger.

d. Ved folketingsbeslutning om grundlaget for tildeling af indkomstafhængige ydelser (F XXX) er det fastsat, at man ved udarbejdelse af lovforslag og administrative bestemmelser om tildeling af indkomstafhængige ydelser, bør præcisere tildelingskriterierne således, at vægten lægges på en samlet vurdering af de økonomiske forhold, hvorved en række kritisable tildelinger – bl. a. baseret på skattetekniske fradrag – som de nuværende bestemmelser muliggør, fremtidig ikke vil være muligt. I socialudvalgets betænkning af 6. februar 1976 siges det endvidere, at man dog må være op-

mærksom på, at der ikke herved opstår unødigt stort administrativt besvær.

Hvad angår boligsikringsordningen i denne relation bemærkes først, at hovedvægten på fradrag ligger hos selvstændige næringsdrivende og hos parcelhusejere, mens boligsikringsmodtagerne overvejende er pensionister og lønmodtagere. Problemet må således antages at være mindre her end ved tildeling af andre sociale ydelser.

Gennemførelse af det under b nævnte lovforslag vil i øvrigt også begrænse dette problem.

I den gældende boligsikringslov er det fastsat (lovens § 4, stk. 4), at hvor lejen overstiger halvdelen af husstandsindkomsten, bestemmer kommunalbestyrelsen efter en samlet vurdering af husstandens økonomiske og personlige forhold, om boligsikring bør ydes. Denne bestemmelse tager bl. a. sigte på at give kommunerne mulighed for at nægte at yde boligsikring, hvor den lave indkomsts sammensætning indicerer, at den pågældende trods sin nominelt lave skattepligtige indkomst har en disponibel indkomst af en sådan størrelse, at han ikke har behov for boligsikring. Af administrative grunde er bestemmelsen begrænset til de tilfælde, hvor lejen overstiger halvdelen af indkomsten, og dermed til tilfælde, hvor der typisk kan blive tale om større boligsikringsydelser til den enkelte.

En udvidelse af denne regel til at omfatte flere tilfælde vil øge kommunernes administrative opgaver og vil medføre, at et uvist antal boligsikringsmodtagere og boligsikringsansøgere får en usikkerhed med hensyn til, hvilken boligsikringsydelse de kan opnå. I denne forbindelse bemærkes, at det ofte ved indgåelse af lejemaal i det nyere byggeri er en forudsætning for den boligsøgende, at han kan opnå boligsikring af en vis størrelse. En udvidelse af reglen vil således kunne vanskeliggøre udlejningen af de ledige almennyttige lejligheder.

Man har på denne baggrund ikke fundet grundlag for at udvide rækkevidden af reglen i § 4, stk. 4.

5. Økonomiske virkninger.

Som nævnt kan boligsikringsudgiften i 1976 opgøres til ca. 750 mio. kr. (Beløbet er beregnet ud fra januar-ydelsen 48,5 mio. kr. med tillæg af 0,5 mio. kr. pr. måned + 132 mio. kr. til pensionistboliger).

Dette beløb er noget højere end tidligere forudsat. Årsagen til stigningen må søges i lejeforhøjelserne i 1975 og beskæftigelsessituationen, der har medført indtægtsnedgang og dermed øget behov for boligsikring.

Ved beregningen over udgiften ved lovforslaget